

Hensyn til de Omstændigheder, der forelaa, da Ministeriet traf sin Beslutning. Jeg skal i øvrigt bemærke, at Ministeriet i sin Tid anslog Udgiften til omtrent 120,000 Kr. Det er derfor tilfredsstillende at se, at det er lykkedes at gennemføre Foranstaltningen for en Udgift af omtrent 84,000 Kr., nemlig de i Skrivelsen omtalte 68,650 Kr., der er kommet til Udgift, og hvoraf de 64,550 Kr. skal dækkes ved den her søgte Tillægsbevilling, samt omtrent 15,000 Kr., der vil paaløbe i indeværende Maaned indtil Flyttedagen, og som næste Aar vil blive optaget paa Tillægsbevillingslovsforlaget for indeværende Finansaar.

Angaaende Nr. 165 skal jeg henvise til de Oplysninger, der indeholdes i den under Nr. 149 i Betænkningen optagne Skrivelse. Flertallet anbefaler at stemme for Ændringsforslaget, fordi det er dets Synsmaade, at det vilde være urigtigt, ja, uforsvarligt at forsømme Udviklingen af Flyvningen indenfor vor Marine, samt at Ulrik Birchs Ansættelse paa den foreslaede Maade er et hensigtsmæssigt Skridt til denne Udviklings Fremme.

Af de øvrige Betækningspunkter og Ændringsforslag skal jeg kun gøre til Genstand for Omtale dem, med Hensyn til hvilke Udvalget har ønsket særlige Bemærkninger fremsat, eller hvor særlige Oplysninger er nødvendige for Forstaaelse af Udvalgets Stilling. I øvrigt skal jeg henvise til Betæknningens Indhold, der gennemgaaende giver alt fornødent Materiale til Belysning af Ændringsforslagene.

Jeg skal først nævne en Række Punkter, hvor Udvalget har forbeholdt sig sin Stilling til tredje Behandling. Der er først Punkterne 21, 40, 47, 58, 65, 70 og 160. Alle disse Punkter drejer sig om det samme principielle Spørgsmaal, nemlig om Udbetalinger til Assisterter i Ministerierne i Anledning af en forandret Anciennetetsberegning. Ærede Medlemmer vil erindre, at vi under Finanslovens Behandling afgjorde det Spørgsmaal, hvorledes Ancienneteten skulde beregnes for en Del Assisterter i de forskellige Ministerier, og der blev gjort den Indrømmelse overfor de paagældende, at deres Anciennetet herefter skal beregnes fra den Dag, de har faaet fuldt Arbejde i Ministeriet og modtaget Vederlag derfor, uden Hensyn til,

om de er gaaede ind i et bestemt, fast Assistentnummer. Nu er ved Tillægsbevillingsloven opstaaet det Spørgsmaal, om man af denne Afgørelse skal drage den Konsekvens, at de vedkommende Assisterter skal have en Efterbetaling for den Tid, der er gaaet, i hvilken deres Anciennetet ikke har været beregnet paa denne Maade. Udvalget er ikke helt færdigt med sine Overvejelser om dette Spørgsmaal. Der er rettet en Skrivelse til den højtærede Finansminister for at faa endnu en Oplysning, men Skrivelsen afgik saa sent, at den ikke kunde ventes besvaret, inden Betænkningen blev afgivet, og derfor henstaaer Spørgsmaalet endnu uafgjort, men vil altsaa komme frem ved tredje Behandling. Jeg skal kun bemærke, at Formaalet med at give denne forøgede Anciennetet til en Del Assisterter er at stille disse paa lige Fod med andre Assisterter, for hvis Vedkommende Ministeriet altid har fulgt den gældende Praksis, og at det for saa vidt efter min Mening kun vilde være naturligt, at de faar denne Efterbetaling, thi de Assisterter, for hvis Vedkommende man, uden at det nogen Sinde har været Genstand for Rigsdagens Overvejelse, har fulgt den Praksis, man nu søger at faa indført, har faaet de Alderstillæg i rette Tid, og man tilvejebringer altsaa ikke nogen fuld Lighed, uden at man gaar ind paa at tilstaa de paagældende disse Efterbetalinger.

Jeg skal dernæst omtale Punkt 22. Det drejer sig om et Konstitutionshonorar til en Embedsmand. Udvalget har ladet det henstaa foreløbig, fordi man er noget betænkelig ved, at der gives et Konstitutionshonorar, hvorved den Embedsmand, som konstitueres i Embedet, faar en større Gage, end hvis han var blevet fast udnævnt i Embedet. Udvalget er derfor af den Opfattelse, at det vilde være rigtigt at indskrænke dette Konstitutionshonorar til et Beløb saa stort, som den Gagestigning vilde være, han vilde faa, hvis han blev fast ansat, og dette har Udvalget saa meget mere Anledning til at mene, som der paa andre Punkter af Tillægsbevillingslovsforlaget søges Konstitutionshonorarer, hvor man netop er gaaet ud fra, at den paagældende ikke maa komme op over den Gage, han vilde faa, hvis han blev fast